Protokół

25. posiedzenia, III. sesyi, V. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 20. Stycznia 1886.

Początek o godzinie 11. minut 30.

Przewodniczący: Marszałek krajowy Dr. Mikołaj Zyblikiewicz.

Sekretarze: pp. Dr. St. hr. Badeni, Władysław ks. Sapieha, Adam Jędrzejowicz.

Obecnych posłów 116.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Namiestnik JE. Filip Zaleski.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i zagaja posiedzenie.

Protokół z 24go posiedzenia uznaje Marszałek za przyjęty, gdyż żadnych przeciw niemu nie wniesiono zarzutów.

Sekretarz p. hr. St. Badeni czyta spis petycyj wniesionych po dzień 20-go Stycznia 1886 od Nr. 949 do Nr. 964 włącznie, które przydzielono następującym komisyom:

Komisyi prawniczej L. 949.

" budżetowej L. 950, 951, 953, 954, 955, 963.

" dla spraw gospodarstwa krajowego L. 952.

" szkolnej L. 956.

" drogowej L. 957, 958, 959, 960, 961, 964.

Wydziałowi krajowemu zaś przekazano petycyę do L. 962.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie użycia pozostałości krajowego funduszu zapomogowego dla powodzian z roku 1884. na nagłe budowle ochronne na rzekach, tudzież na roboty przygotowawcze dla nowych przedsiębiorstw melioracyjnych.

Sprawozdawca poseł Rybicki uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie powyższego przedmiotu do komisyi budżetowej.

Izba uchwala zgodnie z wnioskiem p. Rybickiego.

Następuje trzecie czytanie projektu ustawy o kartach myśliwskich.

Sprawozdawca p. Kozłowski czyta:

Ustawa

z dnia . . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wprowadzeniu kart i certyfikatów myśliwskich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

§. 1.

W Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem nie wolno polować nikomu bez wydanej przez właściwą władzę karty myśliwskiej lub bez certyfikatu jej miejsce zastępującego. (§. 6.)

§. 2.

Karty myśliwskie i certyfikaty wydaje polityczna władza I. instancyi, w której okręgu przebywa ubiegający się o jej wydanie.

Karty te lub certyfikaty opiewać mają na imię jednej osoby, na czas tego roku słonecznego, w którym są wydane i mają ważność w całym kraju. Osoby zamieszkałe za granicami kraju nie są uwolnione od obowiązku uzyskania kart myśliwskich.

§. 3.

Posiadanie karty myśliwskiej nie nadaje uprawnienia do polowania; władza polityczna wydawać będzie zatem karty tylko uprawnionym lub tym, którzy pozwoleniem uprawnionego właściciela lub dzierżawcy prawa polowania się wykażą.

§. 4.

Każda karta ma być opatrzoną stemplem na 50 a względnie na 15 centów i podlega taksie 8 zł. od osoby i karty, płatnej do kasy urzędu podatkowego dotyczącej władzy politycznej, na rzecz funduszu krajowego.

§. 5.

Właściciele chartów opłacają od nich taksę po 10 zł. od każdej sztuki i otrzymają odpowiednie karty, co do których postanowienia w tej ustawie zawarte znajdą także swoje zastosowanie.

§. 6

Opłacie taksy za karty myśliwskie nie podlegają:

a) Straż łowiecka zaprzysiężona, oraz straż polna i leśna, o ile także dla dozoru polowania będzie zaprzysiężoną.

b) Uczniowie szkół leśnych na czas ćwiczeń łowieckich na przestrzeniach ku temu przeznaczonych.

c) Dozorcy trzód bydła na pastwiskach, równie jak właściciele gruntów w tej części kraju, gdzie zachodzi potrzeba ochrony od drapieżnych zwierząt.

d) Uczestnicy obław dla wytępienia szkodliwych zwierząt z urzędu zarządzanych.

Osobom wymienionym pod *a*) *b*) *c*) *d*) wydawane będą w miejsce kart myśliwskich certyfikaty, ograniczone co do celu, czasu i przestrzeni stosownie do udowodnionej w każdym wypadku potrzeby.

§. 7.

Do bezpośredniego dozoru i do doniesienia o przekroczeniach tej ustawy uprawnionym jest właściciel lub dzierżawca polowania, a obowiązane są: c. k. żandarmerya, organa bezpieczeństwa publicznego, oraz straż do dozoru polowania zaprzysięgła.

§. 8.

Udzielenia kart myśliwskich i certyfikatów odmówić należy:

A) Osobom nie mającym własnego uprawnienia lub nie mogącym się wykazać pozwoleniem uprawnionych do wykonania polowania.

B) Małoletnim, wyjąwszy, jeżeli w ich imieniu ojciec lub opiekun, albo albo też dla uczniów szkół leśnych zawiadowca szkoły podanie wniesie.

C) Osobom nie mogącym się wykazać kartką na broń (Waffenpassem.)

D) Chorym na umyśle, nałogowym pijakom i notorycznie znanym kłusownikom.

E) Na przeciąg lat pięciu, od upływu czasu odbytej kary, osobom, które się dopuściły zbrodni przeciw bezpieczeństwu życia lub własności, albo też czynu karygodnego przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nieostrożnego obchodzenia się z bronią palną (§ 335 ust. karnej).

F) Na przeciąg lat trzech osobom karanym za rozmyślne przekroczenie postanowień ustaw o ochronie zwierzyny, lub za przekroczenia niniejszej ustawy.

Karta myśliwska lub certyfikat mają być bez zwrotu taksy odebrane i unieważnione, jeżeli po ich wydaniu zajdzie lub dojdzie do wiadomości władzy jedna z przyczyn wykluczenia pod *A*) *B*) *C*) *D*) *E*) *F*) wymienionych.

§. 9.

Oprócz utraty karty bez zwrotu taksy podpada grzywnie od 5 do 50 złr. ktokolwiek:

1. używa karty myśliwskiej lub certyfikatu nie na jego imię wystawionego, albo kto udziela do użytku swojej karty lub certyfikatu innym osobom;

2. kto bez posiadania karty myśliwskiej i certyfikatu poluje, albo przy wykonaniu polowania bez karty lub bez certyfikatu przydybanym zostanie.

3. ktokolwiek bez wykazania się pozwoleniem właściciela lub dzierżawcy polowania po za obrębem domowego obejścia przydybanym będzie z bronią myśliwską na przestrzeni, na której tym uprawnionym służy prawo polowania, jeżeli się nie znajduje w podróży, na drodze lub ścieżce do użytku publicznego oddanej;

4. kto się dopuści przekroczenia postanowień w tej ustawie zawartych.

Grzywna zamienioną być może na karę aresztu, w razie udowodnionej niemożności opłaty, w stosunku jednego dnia aresztu za każde 5 zł grzywny.

§. 10.

Wpłaty taks wpływają do kasy Wydziału krajowego na rzecz funduszu krajowego.

Grzywny przypadają dla funduszu ubogich tej gminy, w której przekroczenie miało miejsce; gdyby zaś wymiar grzywny nastąpił w skutek doniesienia jednego z organów do dozoru w myśl §. 7. obowiązanych, przypadnie połowa uiszczonej grzywny donoszącemu.

§. 11.

Dochodzenie i ukaranie przekroczeń przeciw postanowieniom tej ustawy wykonują te władze polityczne, w których okręgu karygodny czyn miał miejsce. Przeciw orzeczeniom Iszej instancyi służy prawo odwołania się do c. k. Namiestnictwa, a w dalszym biegu do instancyi ministeryalnej. Przeciw dwom równobrzmiącym orzeczeniom dalsze odwołanie się nie ma miejsca.

Zadawnienie przekroczeń następuje po upływie trzech miesięcy od dnia popełnionego przekroczenia, jeżeli w ciągu tego czasu przekraczający do odpowiedzialności nie został pociągniętym.

§. 12.

Karty myśliwskie wydane będą według wzoru *A.*, certyfikaty według wzoru *B.* Karty uprawniające do trzymania psów według wzoru *C.*, i zawierać mają na odwrotnej stronie tabelarnie ułożony wykaz czasu, w którym poszczególne rodzaje zwierzyny podlegają ochronie w moc ustawy z 30. Stycznia 1875. r.

§. 13.

Ustawa wchodzi w wykonanie z dniem pierwszym Stycznia po jej ogłoszeniu w dzienniku ustaw krajowych.

§. 14.

Moim Ministrom spraw wewnętrznych i rolnictwa polecam wykonanie tej ustawy.

Wzór A.

Karta myśliwska

ważna w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Dla ....

zamieszkałego w ....

Ważna na przeciąg czasu

od .... do 31. Grudnia ....

(M. p.) C. k. Starostwo.
Magistrat.

Taksa 8 zł. zapłacona do kasy ....

(Strona odwrotna).

Czas ochrony zwierzyny według ustawy z dnia 30. Stycznia 1875.

Wzór B.

Certyfikat bezpłatny na broń myśliwską.

C. k. Starostwo w ....

Magistrat w .... udziela ....

.... mieszkającemu w ....

.... w celu ....

na czas ....

(L. S.) C. k. Starostwo.
Magistrat.

(Strona odwrotna).

Czas ochrony zwierzyny według ustawy z dnia 30. Stycznia 1875.

Wzór C.

Karta dla właścicieli chartów	Czas ochrony zwierzyny według ustawy z dnia 30. Stycznia 1875.
Dla .... mieszkającego w .... upoważniająca do trzymania sztuk .... chartów, ważna na przeciąg czasu od .... do 31. Grudnia .... *(L. S.)* C. k. Starostwo. Magistrat. Taksa po 10 zł. od sztuki — razem .... zapłacona.	

Izba w głosowaniu przyjmuje cały powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Następuje drugie czytanie wniosków Wydziału krajowego w przedmiocie wpływu nieograniczonej wolności dzielenia posiadłości tabularnych na wybory z kuryi gmin wiejskich do Sejmu i Rady powiatowej, tudzież na ustrój obszarów dworskich. Sprawozdawca poseł Fruchtmann.

Marszałek konstatuje obecność tylko 108 posłów, która to liczba nie odpowiada przepisanej statutem kraj. ilości posłów do uchwały nad tym przedmiotem, i wskutek tego odracza obrady nad punktem 3. porządku dziennego.

Z kolei następnje drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o popieraniu przedsiębiorstw melioracyjnych.

Przemawia sprawozdawca poseł Rybicki.

Przemawia JE. p. Namiestnik, jako komisarz rządowy.

Marszałek oświadcza, iż z powodu, że w przedłożonych projektach zawarte są modyfikacye, otwiera ponownie rozprawę ogólną nad powyższym przedmiotem.

Przemawia p. J. Tarnowski i zapowiada wniesienie poprawek i postawienie wniosków przy dyskusyi szczegółowej.

Przemawia p. Polanowski.

Na wniosek p. Romanowicza uchwala Izba zamknięcie rozprawy.

Przemawiają zapisani do głosu pp. Koziebrodzki i Merunowicz, który zapowiada wniosek przy rozprawie szczegółowej nad projektem ustawy o regulacyi Pełtwi i Bugu.

Przemawia p. Męciński.

Po przemowieniu sprawozdawcy, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta §. 1. projektu ustawy o osuszeniu bagien Niskich: Osuszenie bagien w gminach i na obszarach dworskich powiatu Niskiego: Malce, Moskale, Kończyce, Przędzel, Warchoły, Podwolina i Nowosielce, które winno być wykonane w ciągu jednego roku po wejściu w życie tej ustawy przez spółkę wodną na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875. Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 38. zawiązać się mającą, uznane zostaje za przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

Izba uchwala §. 1. zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 2: Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt przez Administracyę Państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym ułożyć się mający, którego wykonanie jednak przekroczyć nie może kwoty 20.220 zł jako sumy preliminowanej na podstawie projektu Wydziału krajowego z r. 1885. Wydział krajowy jest upoważniony także po dokonanem

ułożeniu tego projektu poczynić w nim zmiany w porozumieniu z Administracyą Państwa w obrębie granic powyżej wskazanej sumy maksymalnej.

Izba uchwala §. 2. zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 3: Do pokrycia kosztów tej melioracyi mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2 i §. 4. ustępu 2. b) ustawy z 30. Czerwca 1884. Dz. u. p. Nr. 116. takim samym bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też o ile rozkład kosztów na tych podstawach nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

Izba uchwala §. 3. zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 4: Zasiłki krajowe i państwowe oraz prestacye członków spółki mają być niszczone w czasie budowy z góry.

Izba uchwala §. 4. zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 5: Koszta zarządu i utrzymania wykonać się mających budowli ponosić winni członkowie spółki wodnej, wspomnieni w §. 3. pod c), według wskazanego tamże stosunku.

Izba uchwala §. 5. zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 6: Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić ma Wydział spółki wodnej.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału, oznaczy statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

Tak Administracyi Państwa jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysłania swoich delegatów do Wydziału spółki z głosem stanowczym.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu służyć będzie wpływ odpowiedni na tok technicznych i ekonomicznych spraw przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, oznaczyć ma Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

Izba uchwala §. 6. zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 7., tytuł i wstęp: Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

U s t a w a

z dnia . . . . o osuszeniu bagien Niskich.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje

Izba uchwala §. 7. oraz tytuł i wstęp projektu ustawy zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy a uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje cały projekt ustawy w 3-ciem czytaniu

Sprawozdawca czyta §. 1. projektu ustawy o osuszeniu bagien Rudnickich: Osuszenie bagien w gminach i na obszarach dworskich powiatu Niskiego: Kończyce, Grobla, Wólka łętowska, Jeżów, Łętownia, Tarnogóra, Kopki, Rudnik, Stróża i Przędzel, które winno być wykonane

w ciągu trzech lat po wejściu w życie tej ustawy przez spółkę wodną na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875. Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 38. zawiązać się mającą, uznane zostaje za przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

Po przemówieniu p. St. hr. Badeniego co do formalnego traktowania, Izba uchwala §. 1. zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 2., 3., 4. i 5.:

§. 2. Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt przez Administracyę Państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym ułożyć się mający, którego wykonanie jednak przekroczyć nie może kwoty 105.200 zł. w. a. jako sumy preliminowanej na podstawie projektu Wydziału krajowego z roku 1885.

Wydział kraj. jest upoważniony także po dokonanem ułożeniu tego projektu poczynić w nim zmiany w porozumieniu z Administracyą Państwa w obrębie granic powyżej wskazanej sumy maksymalnej.

§. 3. Do pokrycia kosztów tej melioracyi mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4 ustępu 2. b) ustawy z 30 Czerwca 1884. Dz. u. p. Nr. 116 takim samym bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tych podstawach nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4. Zasiłki krajowe i państwowe oraz prestacye członków spółki mają być uiszczone w czasie budowy w trzech równych ratach rocznych z góry.

§. 5. Koszta zarządu i utrzymania wykonać się mających budowli ponosić winni członkowie spółki wodnej, wspomnieni w §. 3. pod c), według wskazanego tamże stosunku.

Izba uchwala oddzielnie §§. 2., 3., 4. i 5 zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 6. Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić ma Wydział spółki wodnej.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tegoż Wydziału, oznaczy statut spółki przez władzę polityczną ułożyć się mający.

Tak Administracyi Państwa jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysłania swoich delegatów do Wydziału spółki z głosem stanowczym.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu służyć będzie wpływ odpowiedni na tok technicznych i ekonomicznych spraw przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, oznaczyć ma Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

Po przemówieniu p. Popiela i sprawozdawcy, Izba uchwala §. 6. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta §. 7. tytuł i wstęp: Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

U s t a w a

z dnia . . . . o osuszeniu bagien Rudnickich.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje.

Izba uchwala §. 7. oraz tytuł i wstęp projektu ustawy zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy, a uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje cały projekt ustawy w 3-ciem czytaniu.

Sprawozdawca czyta §. 1. projektu ustawy o regulacyi rzeki Łęgu: Regulacya rzeki Łęgu na przestrzeni od granicy gminy Krawce do ujścia do Wisły ma być wykonaną w ciągu lat siedmiu po wejściu w życie tej ustawy, jako przedsiębiorstwo krajowe.

P. J. Tarnowski wnosi następującą, dostatecznie popartą poprawkę, mianowicie po wyrazie lat, ma być zamiast „sześciu" liczba „siedmiu".

Po przemówieniu sprawozdawcy, który przyjmuje powyższą poprawkę p. hr. J. Tarnowskiego, Izba uchwala §. 1. zgodnie z wnioskiem komisyi i poprawką p. J. Tarnowskiego.

Sprawozdawca czyta §§. 2 i 3: §. 2. Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1885., preliminujący koszta robót na 245.000 zł.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie, w porozumieniu z Administracyą państwa, w obrębie granic powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3. Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

Izba uchwala oddzielnie §§. 2. i 3. zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Przewodnictwo obejmuje Zastępca Marszałka krajowego.

P. hr. St. Badeni wnosi głosowanie en bloc nad następnymi paragrafami projektu ustawy.

P. J. Tarnowski popiera głosowanie en bloc i podnosi tylko potrzebę zmiany w §. 5. odpowiednio do §. 2. liczby „sześciu" na „siedmiu". Izba popiera tę poprawkę.

Po przemówieniu sprawozdawcy, który przyjmuje poprawkę p. hr. J. Tarnowskiego, Izba uchwala poprawkę p. J. Tarnowskiego do §. 5., oraz glosowanie en bloc nad następnymi paragrafami projektu ustawy i przyjmuje §§. 4., 5., 6., 7. i 8. oraz tytuł i wstęp projektu ustawy en bloc w drugiem czytaniu w brzmieniu następującem:

§. 4. Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w §. 3. c) wymienionych zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem kraj. spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki określi statut przez przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5. Zasiłki krajowe i państwowe, oraz prestacye konkurencyjne, mają być uiszczone w czasie budowy w siedmiu równych ratach rocznych z góry.

§. 6. Dla utrzymania wykonanych robót regulacyjnych po skończeniu budowy ma być utworzony osobny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przy regulacyi gruntów, jako kapitału zakładowego;

2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;

3. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń, potrzebnych dla konserwacyi budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7. Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych, zarówno jak zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego, obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznanym będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, ułoży Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

§. 8. Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Ustawa

z dnia . . . . o regulacyi rzeki Łęgu.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje.

Na wniosek p. hr. J. Tarnowskiego, uchwala Izba przystąpić do 3 go czytania i przyjmuje cały projekt ustawy w 3-iem czytaniu w następującem brzmieniu:

Ustawa

z dnia . . . . o regulacyi rzeki Łęgu

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Regulacya rzeki Łęgu na przestrzeni od granicy gminy Krawce do ujścia do Wisły ma być wykonaną w ciągu lat siedmiu po wejściu w życie tej ustawy, jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1885, preliminujący koszta robót na 245.000 zł.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie, w porozumieniu z Administracyą Państwa, w obrębie granic powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. dz. u. p. Nr. 116. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym,

resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. według stosunku korzyści. których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w §. 3. c) wymienionych, zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe, oraz prestacye konkurencyjne, mają być niszczone w czasie budowy w siedmiu równych ratach rocznych z góry.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót regulacyjnych po skończeniu budowy ma być utworzony osobny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przy regulacyi gruntów jako kapitału zakładowego;

2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;

3. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń, potrzebnych dla konserwacyi budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych, zarówno jak zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego, obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznanym będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, ułoży Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Sprawozdawca prostuje omyłkę druku w §§. 1. i 2., mianowicie zamiast Łupowy ma być „Żupawy“ i czyta projekt ustawy o regulacyi rzeki Trześniówki.

Przemawia poseł J. Tarnowski i stawia następujący, dostatecznie poparty wniosek:

Sejm raczy uchwalić: nad ustawą o regulacyi Trześniówki przechodzi się do porządku dziennego.

Przemawiają pp. Onyszkiewicz i hr. J Tarnowski powtórnie

Po przemówieniu sprawozdawcy, Izba uchwala zgodnie z wnioskiem p. hr. J. Tarnowskiego.

Sprawozdawca czyta projekt ustawy o regulacyi potoku Kisieliny.

P. JE hr. Alfred Potocki wnosi głosowanie en bloc nad całym projektem ustawy.

Izba zgadza się na ten wniosek i uchwala w głosowaniu en bloc cały projekt ustawy w drugiem czytaniu w brzmieniu następującem:

Ustawa

z dnia . . . . o regulacyi potoku Kisieliny.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Regulacya potoku Kisieliny na przestrzeni od gminy Wat-Ruda do ujścia do Wisły pod Nowopolem, wraz z uregulowaniem potoku Olszówki i Błonicy, tudzież obwałowaniem doliny Kisieliny nad Wisłą i Dunajcem od gminy Woli rogowskiej do Radłowa. ma być wykonaną w ciągu lat sześciu po wejściu w życie tej ustawy, jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1885., preliminujący koszta robót na 175.000 zł.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie, w porozumieniu z Administracyą państwa, w obrębie granic powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów.

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884 dz. u. p. Nr 116. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14 Marca 1875. według stosunku korzyści. których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w §. 3. c) wymienionych, zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe, oraz prestacye konkurencyjne, mają być uiszczone w czasie budowy w sześciu równych ratach rocznych z góry.

§. 6

Dla utrzymania wykonanych robót regulacyjnych po skończeniu budowy ma być utworzony osobny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przy regulacyi gruntów, jako kapitału zakładowego;

2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;

3. z dochodów uzyskanych z wydzierzawienia wałów ochronnych.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń potrzebnych dla konserwacyi budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych, zarówno jak i zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego, obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznanym będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, ułoży Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Na wniosek p. JE. hr. Alfreda Potockiego uchwala Izba przystąpić do trzeciego czytania bez czytania i przyjmuje cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Sprawozdawca czyta projekt ustawy o regulacyi potoku Starego Brnia z dopływami.

P. hr. J. Tarnowski wnosi głosowanie en bloc nad tym projektem ustawy.

Izba zgadza się na ten wniosek i uchwala w głosowaniu en bloc cały projekt ustawy w drugiem czytaniu w brzmieniu następującem:

U s t a w a

z dnia . . . . . o regulacyi potoku Starego Brnia z dopływami.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

§. 1.

Regulacya potoku Starego Brnia z dopływami w powiecie Mieleckim, która ma być wykonaną przez zawiązaną w tym celu i zatwierdzoną urzędownie w r. 1877. i 1878. spółkę wodną w ciągu lat trzech po wejściu w życie tej ustawy, uznaną zostaje za przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma zatwierdzony przez władzę polityczną a uzupełniony w r. 1885. przez krajowe bióro melioralioracyjne projekt preliminujący koszta robót uzupełniających na 85.000 zł.,

upoważnia się jednak Wydział krajowy do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa w granicach wymienionej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Przedsiębiorstwu temu przyznaje się bezzwrotny zasiłek:

a) z funduszu krajowego w wysokości trzydziestu procent wskazanej w §. 2. sumy kosztów uzupełniających;

b) z państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6. ustępu 2 i §. 4, ustępu 2. a) ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. Dz. ust. p. L. 116. taki sam bezzwrotny zasiłek w wysokości trzydziestu procent powyższych kosztów.

§. 4.

Zasiłki krajowe i państwowe, oraz prestacye członków spółki uiszczone być mają w czasie budowy w trzech równych ratach rocznych z góry.

§. 5.

Koszta zarządu i utrzymania ukończonych już i wykonać się mających budowli ponosić będzie spółka wodna.

§. 6.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić ma Wydział spółki wodnej.

Tak Administracyi Państwa jak i Wydziałowi krajowemu przysłużać będzie jednak prawo wysyłania swoich delegatów do Wydziału spółki z głosem stanowczym.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys ułoży Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też przysługiwać będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu, i spraw wewnętrznych.

Na wniosek p. Jana hr. Tarnowskiego uchwala Izba przystąpić do trzeciego czytania bez czytania i przyjmuje cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Sprawozdawca czyta projekt ustawy o regulacyi potoku Babulówki z dopływami.

P. hr. J. Tarnowski stawia następujący dostatecznie poparty wniosek:

Sejm raczy uchwalić: nad ustawą o regulacyi Babulówki przechodzi się do porządku dziennego.

Przemawia p. Onyszkiewicz.

Po zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę, Izba uchwala zgodnie z wnioskiem p. hr. J. Tarnowskiego.

Sprawozdawca czyta projekt ustawy o regulacyi rzeki Wisłoka.

Przemawia p. hr. J. Tarnowski i wnosi, ażeby regulacyę rzeki Wisłoka uznać za spółkę wodną a nie przedsiębiorstwo krajowe i stawia następuje do §§. 1. i 2. poprawki, mianowicie:

§. 1. W ciągu lat 5. „jako subwencyonowana spółka wodna".
§. 2. Zamiast 137.000 zł. wnoszę 129.000 zł.

Przemawia p. Kozłowski i powołuje się na wniosek do rezolucyi, postawionej przy poprzedniej rozprawie nad tym przedmiotem.

Przemawiają pp. Onyszkiewicz, książę Sanguszko, który przystępuje do wniosku p. hr. J. Tarnowskiego i p. Skałkowski.

Przemawiają następnie co do formalnego traktowania pp. St. hr. Badeni, Smarzewski i p. Kozłowski.

Zastępca Marszałka podaje głosowanie wniosek p. J. Tarnowskiego przeprowadzenia regulacyi Wisłoka jako spółki wodnej.

Izba w głosowaniu uchwala wniosek przeprowadzenia regulacyi Wisłoka w formie subwencyonowanej spółki wodnej.

Przemawiają jeszcze pp. Badeni, Kozłowski i Smarzewski, wreszcie JE. p. hr. L. Wodzicki w kwestyi formalnej.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy.

Przemawia sprawozdawca i czyta sprostowany stosownie do powyższej uchwały projekt ustawy o regulacyi rzeki Wisłoka.

P. Romanowicz wnosi odroczenie rozpraw nad tym projektem ustawy aż do ponownego wydrukowania

Przemawia p. hr. J Tarnowski i wnosi głosowanie en bloc nad powyższym projektem ustawy.

Po przemówieniu sprawozdawcy i p. Romanowicza dwukrotnie, Izba w głosowaniu odrzuca wniosek odraczający p. Romanowicza i uchwala zgodnie z wnioskiem p. hr. J. Tarnowskiego cały projekt ustawy en bloc w drugiem czytaniu w brzmieniu następującem:

Ustawa

z dnia . . . . o regulacyi rzeki Wisłoka.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Regulacya rzeki Wisłoka na przestrzeni od Beska do Haczowa wraz z uregulowaniem potoku Pielnicy od Nowosielec do ujścia w powiecie Sanockim i Brzozowskim, która winna być wykonaną w ciągu lat pięciu po wejściu w życie tej ustawy przez spółkę wodną, na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 38. zawiązać się mającą, uznaną zostaje za przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1880., preliminujący koszta robót na 129.000 zł. w. a.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie, w porozumieniu z Administracyą państwa, w obrębie granic powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów tej regulacyi mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4.

ustępu 2. *a*) ustawy z 30. Czerwca 1884. Dz. u. p. Nr. 116 takim samym bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów.

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tych podstawach nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Zasiłki krajowe i państwowe oraz prestacye członków spółki mają być niszczone w czasie budowy w pięciu równych ratach rocznych z góry.

§. 5.

Koszta zarządu i utrzymania wykonać się mających budowli ponosić winni członkowie spółki wodnej, wspomnieni w §. 3. pod *c*), według wskazanego tamże stosunku.

§. 6

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić ma Wydział spółki wodnej.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału, oznaczy statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

Tak Administracyi Państwa jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysłania swoich delegatów do Wydziału spółki z głosem stanowczym.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu służyć będzie wpływ odpowiedni na tok technicznych i ekonomicznych spraw przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, oznaczyć ma Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Na wniosek p. J. Tarnowskiego uchwala Izba przystąpić do trzeciego czytania, i przyjmuje cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Marszałek odbiera przewodnictwo napowrót.

Sprawozdawca czyta projekt ustawy o regulacyi rzeki Gniłej Lipy.

Przemawia p. E. Wolański i stawia następujący dostatecznie poparty wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Projekt do ustawy o regulacyi rzeki Gniłej Lipy odsyła się do Wydziału krajowego dla dokładniejszego zbadania, a to w kierunku — czy nie należałoby regulacyą objąć całego biegu rzeki.

Przemawiają pp. hr. J. Tarnowski i Onyszkiewicz, który reasumuje wniosek swój ewentualny postawiony przy poprzedniej rozprawie ogólnej.

Po zamknięciu rozprawy i przemówieniu sprawozdawcy. Izba odrzuca wniosek posła E Wołańskiego.

P. J. Tarnowski wnosi głosowanie en bloc nad powyższym projektem ustawy.

Izba zgadza się na ten wniosek i uchwala w głosowaniu cały projekt ustawy en bloc w drugiem czytaniu w następującem brzmieniu:

Ustawa

z dnia . . . . o regulacyi rzeki Gniłej Lipy.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

§. 1.

Regulacya rzeki Gniłej Lipy, od granicy gminy Przemyślan do mostu na drodze państwowej w Rudzie w powiecie Przemyślańskim i Rohatyńskim ma być wykonaną w ciągu lat czterech po wejściu w życie tej ustawy jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1885., preliminujący koszta robót na 135.000 zł.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa, w obrębie granic powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6 ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30 Czerwca 1884. dz. u. p. Nr. 116. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 38. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych, w §. 3. c) wymienionych, zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym Spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe, oraz prestacye konkurencyjne, mają być uiszczone w czasie budowy w czterech równych ratach rocznych z góry.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót regulacyjnych po skończeniu budowy ma być utworzony osobny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przy regulacyi gruntów;

2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu Spółki wodnej i innych zarządzeń, potrzebnych dla konserwacyi budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych, zarówno jak i administracyę funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego, obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też podobnie jak i stronom interesowanym przyznanym zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonywaniu tego przedsiębiorstwa, ułoży Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

§. 8

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Na wniosek p. hr. J. Tarnowskiego uchwala Izba przystąpić do trzeciego czytania bez czytania i przyjmuje cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu. W końcu przyjmuje Izba po przemówieniu sprawozdawcy uchwałę, iż petycye L. s. 1022 właścicieli gruntów nadbrzeżnych nad rzeką Gniłą Lipą w powiecie Rohatyńskim, tudzież L. s. 1045 Wydziału powiatowego w Rohatynie, o przeprowadzenie zdjęć niwelacyjnych rzeki Gniłej Lipy na przestrzeni od mostu w Rudzie do ujścia do Dniestru oraz o uznanie tego przedsiębiorstwa za krajowe, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia po myśli uchwały sejmowej z dnia 27. września 1882

Sprawozdawca czyta projekt ustawy o regulacyi rzeki Pełtwi. P. hr. Jan Tarnowski wnosi przejście na teraz do porządku dziennego nad powyższym projektem ustawy.

Marszałek podaje do poparcia wniosek p. Merunowicza, który brzmi:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Uznając potrzebę podjęcia najpilniejszych przynajmniej melioracyj wodnych w północno wschodniej części kraju, poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zarządził ponowne przeprowadzenie zdjęć technicznych i obliczeń kosztorysowych co do regulacyi Pełtwi i Bugu — w tym mianowicie kierunku, o ile bez ujmy ogólnej skuteczności robót dałyby się wykonywać stopniowo pewne najpilniejsze i dla celów gospodarczych najpożyteczniejsze roboty regulacyjne na obu wyż wymienionych rzekach partyami, i z mniejszem niż wedle dotychczasowych obliczeń obciążeniem adjacentów.

T. Merunowicz.

Izba popiera dostatecznie powyższy wniosek p. Merunowicza.

Po przemówieniu p. Romanowicza i objaśnieniu Marszałka, że wniosek powyższy p. Merunowicza obejmuje także i wniosek p. J. Tarnowskiego, Izba w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem p. Merunowicza.

Sprawozdawca czyta projekt ustawy o regulacyi rzeki Bugu.

P. hr. J. Tarnowski wnosi przejście do porządku dziennego nad powyższym projektem ustawy.

Po przemówieniu p. St. hr. Badeniego i p. ks. Sawy, który podnosi, że powyżej uchwalony wniosek obejmował także i sprawę regulacyi rzeki Bugu i po zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę, Marszałek oświadcza, że uchwaleniem wniosku p. Merunowicza odroczoną jest i sprawa regulacyi rzeki Bugu, przeto upadają wszelkie inne wnioski w tym przedmiocie, i nie zachodzi potrzeba osobnego głosowania.

Po przemówieniu sprawozdawcy Marszałek oświadcza, że w obec zmienionych uchwał co do przedłożonych projektów regulacyi preliminowana na ten cel kwota po obliczeniu sprostowaną być musi, i dopiero na następnem posiedzeniu przez Wys. Izbę zawotowaną być może.

Z kolei następuje drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunku funduszu propinacyjnego za rok 1884.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zamknięcie rachunku funduszu propinacyjnego za r. 1884. przedłożone przez Wydział krajowy przyjmuje Sejm do wiadomości.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Następuje drugie czytanie przedłożenia Wydziału krajowego o zamknięciu rachunku fundacyi ś. p. St. hr. Skarbka za rok 1883.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zamknięcie rachunków fundacyi ś. p. hr. Stanisława Skarbka za rok 1883. przyjmuje się do wiadomości.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Następuje drugie czytanie przedłożenia rządowego o preliminarzach funduszów indemnizacyjnych na rok 1886.

Sprawozdawca p. Chrzanowski uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przedkładając Sejmowi projekt budżetu wydatków i dochodów funduszów indemnizacyjnych na r. 1887, zaprojektował w tym budżecie zmniejszenie za wysokich obecnie wydatków na zarząd tymi funduszami.

Przemawia JE. p. Namiestnik jako komisarz rządowy.

Przemawia sprawozdawca i czyta.

A. GALICYA WSCHODNIA.

I. Wydatki.

1) Wydatki na zarząd	18.204 zł.
2) Spłata kapitałów przez losowanie obligacyi .	1,982.400 „
3) Kwoty wyrównawcze: a) w kapitale . .	— „

	b) w rentach . . .	— zł.
4)	Renty dla uprawnionych	1,628.707 „
5)	Na zaliczki zwrotne w latach późniejszych	12.400 „
6)	Wydatki nadzwyczajne	52.300 „
	Ogół wydatków . .	3,694.011 zł.

Izba uchwala ogólną sumę wydatków zgodnie z wnioskiem komisyi budżetowej bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

II. Dochody.

I. Od obowiązanych.

1)	Wpłata kapitałów	1.562 zł.
2)	Wpłata rent	855 „
3)	Odsetki za zwłokę i inne dochody . . .	20.868 „

II. Dochody własne.

4)	Odsetki od obligacyi indemnizacyjnych będących własnością funduszu	37.115 „
5)	Dochód za sprzedane obligacye będące własnością funduszu	100.490 „

III. Dochody ze zwrotu zaliczek.

6)	Ze zwrotu zaliczek danych w latach poprzednich	9.311 „

IV. Od kraju.

7)	Dodatek indemnizacyjny do podatków . .	2,080.290 „

V. Ze skarbu państwa.

8)	Z subwencyi dawanej ze skarbu państwa . .	1.443.520 „
	Ogół dochodów . . .	3,694.011 zł.

Izba uchwala ogólną sumę dochodów zgodnie z wnioskiem komisyi budżetowej bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

B. GALICYA ZACHODNIA.

I. Wydatki.

1)	Wydatki na zarząd	10.836 zł.
2)	Spłata kapitałów przez losowanie obligacyi .	1,106.700 „
3)	Kwoty wyrównawcze a) w kapitale . . .	— „
	b) w rentach . . .	— „
4)	Renty dla uprawnionych	954.787 „
5)	Na zaliczki zwracane w latach późniejszych .	2.780 „
6)	Wydatki nadzwyczajne	16.000 „
	Ogół wydatków . .	2,091.103 zł.

Izba uchwala ogólną sumę wydatków zgodnie z wnioskiem komisyi budżetowej bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

II. Dochody.

I. Od obowiązanych.

1) Wpłata kapitałów	1.451 zł.
2) Wpłata rent	333 „
3) Odsetki za zwłokę i inne dochody . . .	14 882 „

II. Dochody własne.

4) Odsetki od własnych obligacyi indemnizacyjnych	21.511 „
5) Dochód za sprzedane obligacye, będące własnością funduszu	41.056 „

III. Dochody ze zwrotu zaliczek

6) Ze zwrotu zaliczek danych w latach poprzednich	1.745 „

IV. Od kraju.

7) Dodatek indemnizacyjny do podatków . .	828 645 „

V. Ze skarbu państwa.

8) Z subwencyi dawanej ze skarbu państwa . .	1,181.480 „
Ogół dochodów . . .	2,091.103 zł.

Izba uchwala ogólną sumę dochodów zgodnie z wnioskiem komisyi budżetowej bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta następującą uchwałę finansową:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na pokrycie wydatków funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej i funduszu indemnizacyjnego Galicyi zachodniej w 1886 r., Sejm ustanawia w tych obu częściach kraju dodatek do podatków bezpośrednich po 30 centów do każdego złotego całej należytości podatków bezpośrednich.

Izba przyjmuje powyższą uchwałę zgodnie z wnioskiem komisyi budżetowej bez rozprawy

Następnie czyta sprawozdawca następującą dodatkową uchwałę finansową:

Dodatkowa uchwała finansowa na r. 1886.

„W razie zawarcia ugody pomiędzy c. k. administracyą państwa a Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w imieniu Reprezentacyi kraju, w celu usunięcia sporu o stosunki państwa do funduszów indemnizacyjnych wschodniej i zachodniej Galicyi, i po konstytucyjnem zatwierdzeniu tej ugody, należy pobierać w r. 1886 w powiatach wschodnio- i zachodnio-galicyjskich, oprócz ustanowionego uchwałą z dnia dzisiejszego zwyczajnego dodatku indemnizacyjnego, dodatek indemnizacyjny nadzwyczajny po dwa centy do każdego złotego całej należytości podatków bezpośrednich“.

Izba przyjmuje powyższą dodatkową uchwałę finansową zgodnie z wnioskiem komisyi budżetowej bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Wielkie Księstwo Krakowskie.

I. Wydatki.

1) Wydatki na zarząd	710 zł.
2) Spłata kapitału przez losowanie obligacyj . .	111 300 „
3) Renty dla uprawnionych	72.138 „
4) Na zaliczki zwracane w latach następnych . .	200 „
5) Wydatki nadzwyczajne	1.600 „
Ogół wydatków . . .	185.948 „

Izba uchwala ogólną sumę wydatków zgodnie z wnioskiem komisyi budżetowej bez rozprawy.
Sprawozdawca czyta:

II. Dochody.

I. Od obowiązanych.

1) Wpłata kapitałów	20 zł.
2) Wpłata rent	2 „
3) Odsetki za zwłokę i inne dochody . . .	1.012 „

II. Dochody własne.

4) Odsetki od obligacyj indemnizacyjnych, będących własnością funduszu	2.887 „
5) Za sprzedaną część obligacyi będącą własnością funduszu	5.800 „
6) Z gotówki w zapasie kasowym będącej . .	8.000 „

III. Dochody ze zwrotu zaliczek.

7) Ze zwrotu zaliczek danych w latach poprzednich	217 „

IV. Od kraju.

8) Dodatek indemnizacyjny do podatków . .	168.040 „
Ogół dochodów . . .	185 978 zł.

Izba uchwala ogólną sumę dochodów zgodnie z wnioskiem komisyi budżetowej bez rozprawy.
Sprawozdawca czyta następującą uchwałę finansową:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na pokrycie wydatków funduszu indemnizacyjnego krakowskiego w 1886 r. Sejm ustanawia w krakowskiem dodatek do podatków bezpośrednich po 21 centów do każdego złotego całej należytości podatków bezpośrednich.

Izba przyjmuje powyższą uchwałę finansową zgodnie z wnioskiem komisyi budżetowej bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek posła Chrzanowskiego przystąpić do trzeciego czytania, przyjmuje Izba cały preliminarz funduszów indemnizacyjnych na rok 1886. w trzeciem czytaniu.

Dla spóźnionej pory Marszałek zawiesza o godz. 3¼ dalszy ciąg obrad nad porządkiem dziennym do godziny 7 wieczór.

Ciąg dalszy protokołu 25. posiedzenia

III. sesyi, V. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 20. Stycznia 1886.

Początek o godzinie 7 minut 35 po południu.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów, i podejmuje posiedzenie na nowo.

Przed rozpoczęciem dalszych obrad nad porządkiem dziennym, JE. p. Namiestnik odpowiada na interpelacyę p. ks. Sawy i towarzyszy w sprawie zakładania ksiąg gruntowych i usunięcia nieformalności i niedokładności przy zakładaniu tych.

Przystąpiono do porządku dziennego.

Następuje drugie czytanie wniosku posła Romanowicza w przedmiocie dostawy żywności dla c. k. armii w kraju konsystującej, jakoteż innych potrzeb c. k. armii, wchodzących w zakres rękodzielnictwa krajowego.

Sprawozdawca poseł Wierzbicki uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby po upływie dotychczas obowiązujących kontraktów, przy zabezpieczaniu i nabywaniu gotowych artykułów ubrania i umundurowania dla c. k. armii uwzględniał Towarzystwa i konsorcya rękodzielników kraju naszego, i żeby przy rozpisywaniu warunków dostawy nie stawiano wymagań, wykluczających z góry produkcyę krajową.

Przemawia JE. p. Namiestnik jako komisarz rządowy.

Przemawia p. Romanowicz i stawia następującą dostatecznie popartą poprawkę do wniosku komisyi: Zamiast słów: „artykułów ubrania i umundurowania dla c. k“ armii — wnoszę: „artykułów potrzeb c. k. armii, wchodzących w zakres przemysłu i rękodzielnictwa“.

Po przemówieniu p. Chrzanowskiego i sprawozdawcy, Izba uchwala wniosek komisyi z poprawką p. Romanowicza.

Z kolei następuje drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi gminy miasta Podgórze o udzielenie jej pożyczki w kwocie 30.000 zł. w. a. w obligacyach komunalnych Banku krajowego.

Sprawozdawca większości komisyi poseł Zuker.
Sprawozdawca mniejszości komisyi poseł Łubieński.

Sprawozdawca większości komisyi p. Zuker uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisyi: Komisya bankowa wnosi więc raczy Wysoki Sejm przyjąć do wiadomości niniejsze sprawozdanie, i tem samem uznać, że zastrzeżenie objęte ostatnim ustępem §. 36. statutu Banku krajowego nie ma do obecnego wypadku zastósowania a przeto Sejm w granicach swej kompetencyi nie czuje się powołanym do wypowiedzenia zdania w sprawie przyznania gminie miasta Podgórza pożyczki Banku krajowego w kwocie 30.000 zł. w. a. w obligacyach komunalnych.

Sprawozdawca mniejszości komisyi p. Łubieński uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad sprawozdaniem większości komisyi bankowej Sejm przechodzi do porządku dziennego i zwraca sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie petycyi miasta Podgórza komisyi bankowej do merytorycznego załatwienia w tej jeszcze bieżącej sesyi.

Przemawiają pp. hr. Scipio i ks. Adam Sapieha.

Na wniosek p. hr. St. Badeniego uchwala Izba zamknięcie dyskusyi.

Marszałek oznajmia, że do głosu za wnioskiem większości zapisani są pp. Abrahamowicz i JE. hr. L. Wodzicki — zaś za wnioskiem mniejszości komisyi pp. Madeyski i Weigel, i wzywa do wyboru mowców generalnych.

Przemawia p. Abrahamowicz jako mowca generalny za wnioskiem większości komisyi.

Następnie przemawia p. Weigel jako mowca generalny za wnioskiem mniejszości komisyi.

Po przemówieniu sprawozdawcy mniejszości komisyi p. hr. Łubieńskiego, i sprawozdawcy większości komisyi posła Zukra — wreszcie posła Żywickiego dla sprostowania faktu, Izba w głosowaniu uchwala 49 głosami przeciw 44 zgodnie z wnioskiem mniejszości komisyi bankowej.

Na wniosek p. Płazińskiego uchwala Izba, ażeby komisya bankowa przedłożyła na najbliższem posiedzeniu ustne sprawozdanie i wnioski swoje w przedmiocie petycyi gminy miasta Podgórze.

Z kolei następuje drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wykonywania statutu organizacyjnego kolei państwowych, tudzież zastosowywania taryf na tychże kolejach.

Sprawozdawca poseł Jan Stadnicki uwolniony od czytania sprawozdania, uprasza o dodanie w I. wniosku komisyi, mianowicie 2 im wierszu po wyrazie *taryf* wyrazu *różniczkowych* i czyta wniosek komisyi w brzmieniu następującem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I.

Poleca się Wydziałowi krajowemu przeprowadzenie wyczerpujących studyów nad modyfikacyą taryf różniczkowych na kolejach żelaznych dotychczas w kraju naszym obowiązujących, a zarazem poleca się Wydziałowi krajowemu, aby bezustannie ponawiał starania u c. k. Rządu, w celu zrównania na kolejach galicyjskich taryf dla produktów zagranicznych z taryfami dla produktów krajowych ustanowionemi.

II.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby ponowił starania u c. k. Rządu o stopniowe zmiany statutu organizacyjnego kolei państwowych w Galicyi, o ile one dotyczyć mogą języka urzędowego dla niższej służby kolejowej w duchu uwag w niniejszem sprawozdaniu zawartych.

Przemawia JE. p. Namiestnik jako komisarz rządowy.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi następujące dostatecznie poparte poprawki do ustępu II. wniosku komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Po słowach „kolei państwowych w Galicyi“ dodać: „*a szczególniej*“ o ile one i t. d.
2. opuścić słowa „dla niższej służby kolejowej“.

Przemawia JE. p. Namiestnik powtórnie i p. Struszkiewicz.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy.

Po przemówieniu sprawozdawcy, Izba w głosowaniu uchwala punkt I. zgodnie z wnioskiem komisyi, zaś ustęp II. zgodnie z wnioskiem komisyi i z pierwszą poprawką p. Romanowicza, mianowicie z dodaniem słów „*a szczególniej*“, i odrzuca poprawkę 2-gą p. Romanowicza co do opuszczenia słów „dla niższej służby kolejowej“.

Następuje sprawozdanie komisyi górniczej o petycyi krajowego Towarzystwa dla opieki i rozwoju górnictwa i przemysłu naftowego w Galicyi w przedmiocie importu falsyfikatów naftowych i wykonywania poboru i kontroli podatku spożywczego.

Sprawozdawca poseł Skrzyński uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby zniósł się z królewskim Rządem węgierskim w kierunku wspólnego ścisłego wykonywania wzajemną umową przyjętej taryfy cłowej (XXI. oleje mineralne).

2. Wzywa się c. k. Rząd do wydania w miejsce obowiązującego rozporządzenia Ministerstwa handlu i skarbu z dnia 16. Sierpnia 1882. r. l. 25.118 nowego rozporządzenia dla łatwego i nieomylnego odróżnienia ropy od dystylatów lub półdystylatów, zabarwionych umyślnie na ciemno, celem opłacenia cła przysługującego ropie, a mianowicie aby:

a) dla kontroli, wprowadzany do Austro-Węgier produkt naftowy poddawany był analizie cząstkowej, wykonywanej przy pomocy normalnego aparatu i przez ukwalifikowanych urzędników ustanowionych na wszystkich komorach cłowych, przez które przechodzą transporta zagranicznego oleju mineralnego;

b) aby olej mineralny, zawierający więcej aniżeli 40% (ewentualnie 42%) oleji wrzących od 150 do 270° C. (Mittelsprung), podpadał pod §. 120. taryfy cłowej XXI.

3. Wzywa się c. k. Rząd, żeby pobór i kontrola podatku spożywczego były uproszczone i wykonywane w duchu opieki nad przemysłem krajowym.

Marszałek przedstawia Izbie starszego radcę skarbowego p. Geistlehnera, który przemawia jako komisarz rządowy.

Przemawia p. Gorayski.

Na wniosek p. Chrzanowskiego uchwala Izba zamknięcie rozprawy.

Po przemówieniu sprawozdawcy i p. Geistlehnera, jako komisarza rządowego powtórnie, wreszcie odpowiedzi sprawozdawcy, Izba uchwala ustęp 1., 2. i 3. zgodnie z wnioskiem komisyi górniczej.

Z kolei następuje sprawozdanie komisyi kolejowej o petycyi Wydziału powiatowego w Horodence w sprawie budowy kolei Horodenka-Śniatyn Zaleszczyki.

Sprawozdawca poseł Struszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Budowę kolei Śniatyn Horodenka-Zaleszczyki, jako dla znacznej części naszego kraju potrzebnej i użytecznej, Sejm poleca ponownie c. k. Rządowi do uwzględnienia i poparcia wszelkiemi przysługującemi Mu środkami.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by w razie, jeżeli budowa kolei Śniatyn-Horodenka-Zaleszczyki przez subwencyonowanie jej ze skarbu państwa zapewnioną zostanie, przedłożył Sejmowi w swoim czasie odpowiednie wnioski co do wysokości subwencyi krajowej i sposobu jej udzielenia.

Przemawia JE. p. Namiestnik jako komisarz rządowy.

Po przemówieniu p. Chamca i sprawozdawcy, Izba w głosowaniu uchwala ustęp I. i II. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Dla spóźnionej pory Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza następne na dzień 21. Stycznia 1886. godzinę 11-tą przed południem z następującym porządkiem dziennym:

Porządek dzienny 26. posiedzenia, III. sesyi, V. peryodu Sejmu galicyjskiego, które się odbędzie we Czwartek dnia 21. Stycznia 1886. o godzinie 11. przed południem.

1. Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem Wydziału krajowego o popieraniu przedsiębiorstw melioracyjnych.

Sprawozdawca poseł Rybicki.

2. Sprawozdanie komisyi bankowej z petycyi gminy miasta Podgórza o udzielenie pożyczki w kwocie 30.000 złr. w obligacyach komunalnych.

3. Sprawozdanie komisyi administracyjnej o petycyi Wydziału powiatowego buczackiego i wielu innych względem zastosowania ces. rozporządzenia z 20. Kwietnia 1854. r. dla utrzymania urzędowej powagi władz autonomicznych

Sprawozdawca poseł Max.

4. Sprawozdanie komisyi petycyjnej o podaniu „Gremium chrześciańskich kupców i przemysłowców we Lwowie“ w przedmiocie utworzenia wydziału handlowego przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie.

Sprawozdawca poseł Merunowicz.

5. Sprawozdanie komisyi petycyjnej o petycyi kilku właścicieli dóbr, tudzież gmin wiejskich Marcinkowice, Klęczany, Chomranice powiatu Nowosądeckiego, o przyspieszenie wypłat należytości za grunta pod budowę kolei Transwersalnej zajęte.

Sprawozdawca poseł Zborowski.

6. Sprawozdanie komisyi petycyjnej o petycyach obciążających budżet, a mianowicie:

a) petycyi pogorzelców wsi Żukowa o zapomogę.

Sprawozdawca poseł Pławicki.

b) o petycyi pogorzelców wsi Żółtaniec o zapomogę.

Sprawozdawca poseł Antoniewicz.

7. Sprawozdanie komisyi budżetowej o zamknięciu rachunków za rok 1884. funduszu krajowego, oraz fundnszów uposażonych ze skarbu krajowego lub budżetem objętych (drugie czytanie).

Sprawozdawca poseł Goldman.

8. Sprawozdanie komisyi budżetowej o budżecie krajowym na rok 1886. (drugie czytanie).

Sprawozdawca poseł Smarzewski.

Sprawozdawcy pojedyńczych działów: pp. Chrzanowski, Potocki Artur, Hausner, Goldman, Stadnicki Stanisław, Sapieha Władysław, Madejski, Badeni Stanisław, Badeni Kazimierz, Jędrzejowicz Stanisław, Stadnicki Jan, Skałkowski, Abrahamowicz, Scipio, Bobrzyński.

Koniec posiedzenia o godzinie 11. m. 15. w nocy.

Marszałek krajowy:
Dr. Zyblikiewicz w. r.

Sekretarze:
St. Badeni w. r.
A. Jędrzejowicz w. r.

Spis petycyj

wniesionych po dzień 20. Stycznia 1886. roku.

949. Gmina Jazłowiec, pp. Skałkowskiego, o utworzenie Sądu powiatowego tamże.
950. Gmina Skowiatyn, pp. Borkowskiego, o zapomogę na budowę szkoły.
951. Wincenty Gruszecki, ukończony słuchacz akademii górniczej, pp. Wasilewskiego, o subwencyę, celem praktycznego kształcenia się w nafciarstwie.
952. Obszar dworski w Czołhanach i Bolejowie, pp. Hoppena, o wolny pobór surowicy solnej.
953. Zwierzchność gminy Wydrna, pp. Bobczyńskiego, o pożyczkę bezprocentową na budowę szkoły.
954. Ta sama o zapomogę na tenże cel
955. Gmina Zmienica, pp. Bobczyńskiego, o zapomogę na budowę szkoły.
956. Wydział powiatowy w Kałuszu, pp. Hoppena, w sprawie zastępstwa chorych nauczycieli ludowych.
957. Gmina Siwka kałuska powiatu kałuskiego, pp. pp. Hoppena, o zniesienie zapory mytniczej w Hołyniu.
958. Gmina Ugarsthal, pp. Hoppena, w tej samej sprawie.
959. „ Mościska „ „ „ „ „
960. „ Zawadka „ „ „ „ „
961. „ Kropiwniki „ „ „ „ „
962. Gmina miasta Liska, pp. Żurowskiego, w sprawie wprowadzenia w życie fundacyi ks. Stanisława Staszewskiego.

Czcionkami Drukarni Ludowej.